

Příběh pro děti před kázáním

David Cowled byl mladý muž, který žil v Austrálii. Miloval Pána Ježíše a rád studoval jeho slovo - Bibli. Velmi si přál naplňovat Bohem dané poslání sloužit potřebným a trpícím, a tak se rozhodl pracovat v organizaci ADRA, která takovou službu zprostředkovává. Po nějaké době se oženil s hezkou a milou dívkou, která si stejně jako on přála pomáhat tam, kde je to velice potřebné. A tak se po nějaké době domluvili, že na rok odcestují do Kambodže. Je to jedna z nejchudších zemí v jihovýchodní Asii. 80% lidí tam bydlí na venkově a živí se jako farmáři. K bydlení jim slouží jednoduché chatrče a na polích pěstují především rýži a zeleninu. Přesto ale polovina z nich žije pod hranicí chudoby - to znamená, že lidé mají často veliký hlad a s prázdným žaludkem se špatně žije, špatně učí, špatně spí a špatně pracuje. Právě těmto lidem se pracovníci Adry snaží pomáhat.

Manželé Cowledovi se přestěhovali do města Siem Reap na severu země blízko hranic s Thajskem. Je to hezké místo, dnes tam turisté jezdí navštěvovat světoznámé chrámy v Angkor Wat. Jenže v době, kdy společně do Kambodže přijeli, zuřily v zemi boje a celá oblast byla velmi nebezpečná. David věděl, že právě v této situaci lidé potřebují jeho pomoc, a tak se jejich pobyt v Kambodže postupně prodlužoval. Vždycky říkal, že když vidí, jak díky Adře může skutečně účinně pomáhat, nevidí důvod vracet se zpátky do Austrálie. Po nějaké době boje ustaly.

Pak nastala v jejich životě nádherná událost. Narodila se jim krásná holčička, kterou pojmenovali Kanika. Díky příkladu a lásce rodičů se i ona učila milovat Boha a lidi, modlit se a sloužit. Když trochu vyrostla, rodiče ji přihlásili do mateřské školky, která byla součástí mezinárodní školy. Učili se tu studenti a děti z 15 zemí světa. Jenže v roce 2005 právě na tuto školu zaútočili maskovaní ozbrojení muži. Chtěli tak získat peníze a drogy a mysleli si, že rodiče těchto zahraničních dětí jsou bohatí a že jim požadované peníze dají.

Zajali některé učitele a asi 30 dětí - většinou ve věku 2 - 6 let - a drželi je jako rukojmí. Byli to opravdu hodně zlí lidé, všichni se jich báli. Ozbrojenci žádali výkupné a každou chvíli své požadavky neustále stupňovali. Malá Kanika byla v tu dobu taky ve školce. Podařilo se jí nepozorovaně proklouznout do knihovny, kde se schovala za police s knihami, schoulila se na zem a potichoučku čekala na pomoc. Takové čekání vůbec není jako obyčejné čekání na autobus nebo ve frontě k pokladnám. Kanika měla strach, chtělo se jí plakat, ale věděla, že se

nesmí prozradit. Myslela na maminku a na tatínka a modlila se k Pánu Ježíši, aby všechny děti zachránil. Byla velmi statečná.

Mezi tím ke škole přispěchali zoufalí rodiče a další příbuzní všech dětí. To už byla ale připravená policie a najednou během krátké chvíle vtrhla dovnitř a ozbrojence zajala. Když policie vyváděla ony muže ze školy, někteří rodiče byli tak rozezlení, že se na ozbrojence vrhli a začali je bít.

Ale tatínek a maminka Kaniky byli tak šťastní a vděční Pánu Bohu, že vidí Kaniku zdravou a v pořádku, že je zloba na ozbrojence nedokázala ovládnout! Tolik se jim ulevilo; vzali Kaniku do náruče, plakali radostí a jen děkovali Bohu za její záchranu i za její statečnost.

Dalo by se předpokládat, že díky této události si celá rodina sbalí všechny věci a odjede zpátky do své rodné země - do Austrálie. Původně přece chtěli přijet jen na jeden rok a teď už jsou v Kambodži přes 8 roků! Jenže opak byl pravdou. Tato těžká zkušenost způsobila, že se celá rodina ještě více soustředila na pomoc chudým lidem na venkově. Krátce po té totiž tatínek prohlásil: „Proběhlý útok na školu nebude mít žádný vliv na naši práci. Chceme se i nadále zaměřit na zlepšování životů místních obyvatel. Pán Bůh nám dopřál mnoho dobrého, ochránil nás jako rodinu, můžeme žít, a proto chceme i nadále pozitivně ovlivňovat svět, ve kterém žijeme.“

Pán Ježíš u Jana 15,12.13 říká, že jeho přáním je, abychom se měli navzájem tak rádi, jak nás měl rád on. Vždyť za nás dokonce zemřel. Cowledovi právě tak měli rádi lidi v Kambodži, že je ani útok ozbrojenců nedokázal odradit od jejich služby lásky.

I v životě apoštolů můžeme vidět, jak často byla jejich služba spojená s pronásledováním a utrpením. Ale taky s velkou odvahou, silou, mocí a nezištnou láskou. To jsou dary, kterými Pán Bůh obdarovává své následovníky. Jedině díky jeho milosti dokážeme i v obtížných situacích žít odvážně i laskavě zároveň.

A nad to všechno Ježíš navíc slibuje, že pokud od něj tyto dary přijmeme, čeká nás v nebi veliká odměna - věčný a nádherný život ve zdraví, v pokoji, bez jakýchkoliv bolestí, v kamarádkém společenství navzájem a s Pánem Ježíšem.